

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București.
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 30 Septembrie v. 1893
expiră abonamentele pe luna Sep-
temvrie și pe кварталul III.Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima lună după
stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr

Abonamentul trimestrial costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
cât se poate de corect și legibil.
Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
care li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Soartea proiectelor bisericesti.

Și până acum a fost soartea pro-
iectelor bisericesti învâltă într'un nor
gros, care acum în loc să se desfacă
tot mai mult se întuneacă.Nu decurge afacerea așa liniștit și
neted după-cum își imagina acel gu-
vern, care pe baza acestor proiecte a
pășit la putere.

Și e firesc să fie așa.

Stările în țeara noastră s'au în-
curcat tot mai rău, politica nefastă a
guvernului și rezistența puternică a na-
ționalităților au potențat și mai mult
aceste stări.Cestiunea naționalităților, acum trei
ani încă cestiune latentă, a deve-
nit cestiune actuală foarte
acută și acum e deja cestiune dip-
lomatică.Atitudinea societății maghiare și
procederea volnicească a gu-
vernului nu sînt deloc de natură a
liniști spiritele și a da lucrurilor un
mers pașnic, ci conflictul mereu crește.La acestea se mai adaugă și pro-
iectele de legi bisericesti, care
atentează baza morală și națională a lo-
cutorilor în favorul Jidovilor și al —
maghiarisării.Deja la auzul acestor proiecte s'a
revoltat sentimentele întregii țeri. Na-
ționalitățile în primul rînd și-au ridi-
cat vocea și au protestat energic con-
tra subminării bazei lor morale și na-
ționale de existență.Tot furtuni de proteste a fost
răspunsul și din partea majorității cle-
rului din țeară.Este deci imposibil, ca chipul acestor
stări deplorabile, care conțin sim-
burile războiului civil să nu fi
pătruns la Tron.Coroana, care de altfel stă cu multă
rezervă față de cestiunile noastre in-
terne, a simțit acum importanța mo-
mentului și a intervenit cu întreaga
autoritate.La Gîns s'a văzut clar deose-
birea între voința Monarchului și
tendențele utopistice ale Maghiarilor.
„Interesele de stat“ cu care amăgesc
Maghiarii de atîta vreme lumea, au
căzut în apă, și nu credem să le mai
poată scoate vre-odată teferu la uscat.Prin acestea a devenit și soartea
proiectelor de legi bisericesti și mai
dubie.Monarchul a hesitat până acum
să-și dea învoirea prealabilă la presen-
țarea lor pe masa parlamentului, deși
ministrii maghiari în continuu cântau
că interesele „vitale“ ale țerii le pretind
și că e în interesul „păcii interne“
să se prefacă odată în lege.Monarchul n'a dat crezământ ace-
stei șarlatanii soviniști.Ministerul și Maghiarii privesc acum
de și mai „vitală“ cestiunea pentru in-
teresele „bine înțelese ale ideii de stat
maghiar“ și insistă și cu mai mare
iritațiune asupra sancționării acestor
proiecte.De abia a trecut luna de când trei
zile a discutat afacerea ministrul-presi-
dent la Innsbruck cu Maiestatea Sa și
s'a refîntors cu buzele umflate. Pe so-
viniști îi mulcomia cu știrea că „Mon-
archul încă n'a studiat afacerea“ —
deși mai bine de un an se discută ces-
tiunea în întreaga țeară de sus până jos.Acum — în vederea situației des-
perate cu naționalitățile ventilează din
nou sancționarea proiectelor.Răspunsul de Sămbătă al lui We-
kerle dat în parlament, deși foarte în-
curcat, dar' ne desfășură întreaga si-
tuațiune.Noi ne-am legat de soartea pro-
iectului — reese din răspunsul minis-
trului — nu noi decidem însă soarta
lui ci... Monarchul, numai după-
ce acesta va fi studiat și aprobat în toate
privințele proiectul poate să vină la des-
batere. „Ear“ dacă nu... noi ne vom
ști datorința...“Ce va să zică enunțarea aceas-
ta delică? Că ministerul va demis-
iona dacă nu se câștigă aprobarea mai
înaltă? Nu, nici pe departe. Școala
lui Tisza e cu mult prea înrădăcinată
decît ca pentru guvernul maghiar să
existe cestiuni de onoare, cestiuni de
cabinet.Altceva va să zică această decla-
rațiune.Presiune vrea să facă asupra Co-
roanei, presiune cum în atâtea rînduri
a făcut. Deși zice ministrul pentru
ochii lumii, că „nu voește să creeze
situațiune critică Coroanei“, dar' chiar
amenințarea repetată, că „dacă nu — își va ști datorința“ denotă
această tendință.Presă maghiară injură în toate
octavele „reacția vieneză“ care s'a
pus între inima Monarchului și a „mult
lealilor“ Maghiari, nu vede însă, sau
nu voește să vadă că alte pedeci mai
mari stau în cale... „pacea liniștea,
și bunăstarea țerii“, „concordia
între naționalități“, care toate
sînt subminate „prin frase goale și sim-
boluri false...“Cum și-a terminat ministrul de-
butul în parlament a și plecat la —
Viena. Încă odată își mai încearcă no-
rocul, cu traista plină de minciuni a
plecat și chiar și petritele le va pune în
mișcare, ca să se întoarcă cu proiectul
sancționat și dacă nu cu proiectul ori-
ginal, cel puțin cu unul forfecat, cu o
umbră de proiect, numai ca să poată
trimbița în lume că în aceste momente
critice: Maghiarul a învins. Dar'
bun e Dumnezeu și prea cu puțință e,
să se refîntoarcă și din Viena, cum s'a
refîntors din Innsbruck:

„Cu buzele umflate“.

Conferența din Timișoara. După o
informațiune privată, conferența ținută Du-
mineca trecută la Timișoara a avut urmă-
torul rezultat: S'a hotărît înființarea unui
ziar cotidian, care va apăre începînd dela 1
Ianuarie 1894 sub numele „Dreptatea“
în Timișoara și va susține politica partidului
național pe baza programului din 1881. Zia-
rul va avea și un supliment hebdomenar in-
titulat „Dumineca“, care va fi scris în stilpoporal, se va pute abona și separat, ear'
abonaților foi principale se va trimite gră-
tuit. Prețul abonamentului va fi pentru „Drep-
tatea“ 12 fl., ear' pentru „Dumineca“ 2 fl.
anual. Directorul ziarului va fi probabil dl
Dr. Corneliu Diaconovich, fost redactor al
„Viitorului“ și a lui „Romänische
Revue“ și în urmă secretar al institutului
„Albina“. Pentru conducerea și suprave-
ghierea întreprinderii s'a instituit un comitet
de 20, al cărui president este dl Alexandru
Mocsanyi și secretar dl Dr. Stefan Pe-
trovici din Lugos. Ni-se asigură că con-
ferența, la care au participat și aderenți pro-
nunțați ai actualului nostru comitet național,
ar fi accentuat în mod hotărît, că noul ziar
nu este menit să facă opoziție comitetului
național și să facă opoziție „Tribunei“, ci
mai virtos să lupte alături de ea pe
baza programului național, servind în special
interesele locale ale părților bănățene. Luăm
cu plăcere act despre acestea și declarăm că
ne vom bucura, dacă în noua întreprindere
publicistică a fraților noștri bănățeni vom
întâlni un tovarăș de luptă pentru cauza co-
mună națională și pe baza solidarității parti-
dului nostru național. Am dori însă ca pen-
tru înțelegerea tuturor nedumeririlor să se de-
de cătră factorii competenți o desmințire cate-
gorică svounurilor lansate în presa jidano-ma-
ghiară, care s'a grăbit a prezenta întreprin-
derea ca pe o realizare a elementelor
moderate, dispuse a înjgheba un
partid „romänesc patriotic“. Dar' se
sperăm, că această declarație se va da ul-
terior.

Între două scaune.

Când s'a introdus dualismul austro-ungar,
multe, și bune și rele se vorbeau despre ori-
ginea lui. Oamenii de bună credință și ini-
țiați în arcele politice mai înalte au sus-
ținut cu multă stăruință că Viena, adevă-
tate sferelor normative ale Vienei și-au dat, ho-
tărît, consimțământul pentru sistemul dua-
listic.A rămas însă întrebarea deschisă, dacă
acest sistem este cel mai bun dintre celelalte
sisteme politice. Noi nici nu credem că cei
dela Viena l-au ales numai pentru-că ar fi cel
mai bun.De multe-ori se întîmplă pe lumea
aceasta că ce e mai bun nu este și mai fo-
lositor.După a noastră părere ales a fost acest
sistem, pentru-că este cel mai potrivit de a
desarma pe Maghiari cu deservirire. Azi nu
mai pot avea nici umbră de pretext pentru
conspirațiuni cu inimizii monarhiei, de ori
și unde.În același timp însă sistemul dualistic
a fost cea mai bună ocaziune de a vedea peMaghiari, dacă în adevăr se interesează de
binele patriei, cum declamau și lamentau când
se exilasera și trăiau în străinătate. Prin fa-
vurile prin preferență, prin privilegiile ce
li-s'au dat cu acest sistem politic sînt puși
la probă să dovedească dacă sînt patrioți
cum se laudau că sînt. Mai departe sînt
puși la probă să dovedească dacă se vor pune
cu tot adînsul să reguleze cestiunile interne
spre mulțumirea tuturor cetățenilor și dacă
vor fi și capabili de a le regula.Scopul pentru care compatrioții maghiari
au fost puși la astfel de probă n'a fost cumva
capcios. Nu. A fost nobil, a fost sublim, deși
a stîrnit griji în partea cea mai mare a con-
cetățenilor nemaghiari.Însă ori-cît de nobil, ori-cît de sublim
a fost, scopul nu s'a ajuns. Maghiarii au ne-
fericirea de a nu se pute desbrăca de firea
lor egoistă.Departa de a depune armele, departe
de a gândi barem la regularea cestiunilor
interne spre mulțumirea tuturor cetățenilor
statului și monarhiei, ei au început acum să
viseze lucruri și mai mari despre sine.În pozițiunea, în care ajunseră fără de
muncă și trudă roditoare s'au purtat ca toți
nemulțumitorii. Ei și-au zis: sîntem domni
ai situațiunii. Să vedem să punem mîna pe
monarhia întreagă, sau dacă nu, conspirăm
mai departe până la independența Ungariei
transformată în Maghiarie.Oamenii ca Andrassy, care ajunsesse dela
furci ministru-president în Ungaria, mai tîr-
ziu ministru de externe al monarhiei în
Viena, a trăit mult timp în speranța că Ma-
ghiarii să domineze în toată monarhia.Și poate că în Cisleithania mai erau
mult timp la putere așa zii liberali, sau,
cum se numiau odată, *Verfassungstreue*-ii, com-
patrioții maghiari realisați și visul acesta.Tisza, când a venit la putere, a înțeles,
că aceasta nu se poate. Mai puțin idealist
decît Andrassy, s'a convins, că nu este toc-
mai așa de ușor a se juca de-a politica cu
cei dela Viena. Ba ce a fost mai neplăcut
pentru dînsul, a trebuit să facă experimentul,
că cei dela Viena au încă atîta putere, încît
chiar și un ministru-president unguresc, când
nu corîspunde intereselor adevărate ale sta-
tului, ci numai visurilor unui șovinism păgu-
bitor, dacă nu vrea să se ducă, trebuie să
se ducă.Conspirațiile așa dară, al căror fir nu s'a
întrerupt nici-odată, s'au continuat. Ce e drept,
un timp oare-care firul lor a fost împins în
planul al doilea, ca să nu fie bătător în ochii
oamenilor.Visitele continue însă la „Sfîntul“ din
Torino și pe urmă umbletele descoperite ale
renumitului Rimler pe la Petersburg au scos
firul roșu al conspirațiilor eărăși la iveală.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Seghedinul.

(Impresii).

A nebojsa Seghedina.
Se. Hurban-Vajansci.

IV.

Dar' stăpînirea temniței?... Asta-i și
mai... Stăpînă atotputernică este ministrul de
interne — bine cunoscut în cercurile noastre.
El face regulamente generale și speciale, el
disciplinează deținuții, calcă legea după el,
cu un cuvînt: *Marele-Mogul al temniței*.
El are apoi subalternii sei, care îl reprezintă
întru toate. Primul e „directorul“ — ori în
limba deținuților spus „*Marele Hosentrager*“
spre deosebire de „*Micul Hosentrager*“ — sub-
directorul. Hosentragerul este o ființă, căreia
în urma pozițiunii sale nu-i este permis să
cugete, și trebuie să realizeze literalmente
toate dispozițiunile legilor, ordinațiunilor și
regulamentelor — a căror număr e legiune.
Iubitul nostru Lucaci avusese în
timpul când era la Seghedin o dispută cu
Hosentragerul, în care îi explica, că dispozi-
țiunea specială despre care era vorba este o
absurditate atât de grozavă, încît este impo-
sibil ca să fie în spiritul legilor și al regu-
lamentului.— Cugăte-te numai și vei afla și D-Ta
că am dreptate — zise Lucaci în focul dis-
cusiunii.— Mi-e nu-mi este permis să mă cuget,
eu trebuie să duc în deplinire ce stă scris.— Cum se poate!? Apoi între D-Ta și
un călău nu este nici o deosebire!— Domnule! trebuie să știi, că între
mine și un „călău“ este numai atîta deo-
sebite — răspunse arătînd virful unghiei dela
degetul arătător al mînei stîngi — și plecă.

Tablou!

La ce te poți deci aștepta dela un di-
rector care astfel își înțelege chemarea? De-
ținții și prietenii lor, care vin să-i viziteze
— pot povesti minuni despre tratamentul de
care-i face părtași. Obveniau de multe-ori
casuri de cel mult rîde puteai — prea copi-
lărești erau. Un exemplu:La începutul lunii August cercetează
soția lui Hurban dimpreună cu copiii (H. are
două fete: Viera și Olga și un băiat) pe
bietul Svetozar. — Regulamentul oprește pri-
mirea vizitelor în celulă, ci o permite numai
în odaia de vizite. D-șoara Viera, o frum-
seală rară de 16—17 ani, cu mîinile înleștate,
lacrimi în ochi și buze tremurînde roagă pe
neînduratul Hosentrager să-i permită să
vadă oada în care tatăl ei e condamnat să
steie un an; nu vrea să între, dar' barem din
ușe să-i permită să vadă petecul de loc de
care imaginațiunea, sufletul și inima ei sînt
legate zi și noapte.

— Nu se poate!

— Barem de pe coridor lasă-mă să
arunc o privire, una singură!— Nu se poate. În celulă se află: un
pat, o masă, 2 scaune, 1 dulap, 1 spelător,
după-cum e prescriis, — mai departenimic. Prin urmare îți poți ușor imagina
aspectul ei, de altfel: puterea statului
nu e dispusă a satisface curioși-
tății nimărui. — Ultimele cuvinte le-a
intonat deosebite, rîse, se întoarse și dispără.Sărmana fetiță părăsi Seghedinul cu cele
mai îngrozitoare impresii.„Micul Hosentrager“ este con-
trastul principalului seu. Deși nici el nu ce-
dează nici un favor deținuților și ține ca re-
gulamentul să se observe „literalmente“ —
totuși caută să discute cu deținuții și să ca-
paciteze că așa cum zice el e bine și altfel
e rău. I-se observă tendința, că voește
bucuros să fie „popular“.Se ocupă și cu științele, după convingere
este „social democrat“; odată am discuta-
t peste 2 oare pro și contra despre „so-
cial democrație“. Are ideile sale despre con-
strucțiunea temnițelor. „Temnița de stat“ o
află în principiu de o nonsens, temnițele
ordinare le-ar străforma în institute adevărate
de corecțiune, unde să nu se chinuie omul, ci
să-l înveți un mod constituit de viață. Acestea
toate însă sînt convingerile sale teoretice
și ține să accentueze aceasta la fiecare oca-
ziune — praxa este cu totul alta. El conduce în temnița ordinară „Csillag“
lucrurile de mână ale prizonierilor și între
multele obiecte pregătite de acestia se află și
ceva interesant — o masă în stil inventat de
el și adevărat amestec fericit al stilului „ma-
ghiar“ cu cel „altdeutsch“ — după-
cum spune însuși. Acest „amestec fe-
ricit“ nu se poate descrie — acesta trebuievăzut. Ave-vor mulți de ai noștri ocaziune
să-l vadă...După acestia urmează „*dii minorum
gentium*“. Primul „*inter pares*“ este sergentul
ori temnicerul, cu care am făcut deja cu-
noștiță la intrarea în acest locaș. Paragraf
îmbrăcat în carne și peie. Ori-ce cestiune
obvine — și obvin multe pe zi, când de di-
minează până seara n'ai de lucru, el răspunde
cu un paragraf, sloboadă un fum greu din
pipă și curmă vorba. Notă caracteristică: un
inel mare de fer de care spînzură vre-o opt
chei, una mai strajnică decît cealaltă. Acestea
sînt pururea la el, fără voea și știrea lui nu
întră și nu ese nime dintre multele porți, nici
„Hosentragerii“... nici „Marele Mogul“. nime...
și e foarte conștient de treaba asta — n'ai
decît să te ugi la norii de fum ce se înalță
ponderos rostogolindu-se din lungă-i lulea (să
fac și eu ca țiganul care a trecut Murșul, căci
„pipă“ i-am zis destul) și vei înțelege că și el își
știe apreția însemnătatea. Eu cred că Sf. Petru,
despre care scris este că „duhănește“ și
el la poarta raiului, este numai o copie pa-
lidă lîngă el, Sfîntul Petru are numai o
poartă și o cheie, și are numai de
„cei săracii cu duhul“ în împărăția sa,
pe când Kovács băcsi are și de cei de ai
dracului... care prin „amestec nechemat în
politică“ și „dueli în Vinerea mare“, „jig-
nesc sentimentul religios moral“ și „conturbă
liniștea“ de care „unii“ au mare nevoie.Sub conducerea sergentului se află apoi
șese „căprari“, unul mai mustață de-
cît celalalt. Oamenii de inimă, dar' supușineconștienți ai „organelor superioare“, încît
multor „domni mari“ li-ar plăce să aibă
astfel de „subalterni disciplinați“. D-zeu însă
știe unde se deie și unde nu, asta-i roata
lumii...Ca să terminăm cu personalul, nu pu-
tem trece peste cei mai năcăjiți, acestia sînt
„servitori“, adevărați robi din pușcăriia Csillag,
care se comandează în temnița de stat după
trebuință. Acestea curăță, spală, freacă po-
delele, adună „mucurile“ de țigarete, și ne-
finindu-le permis să „tragă din pipă“, ei se în-
deletnicesc cu nu mai puțin delicioasă „ținerie
de băgău“. Când vine vre-un „țerem-
tete“ dela „Marele Mogul“ cătră „Ma-
rele Hosentrager“, acesta spune buchile
„Micului Hosentrager“, acesta apoi
vine în temniță și face „temnicerului“
reproșuri aspre, acesta eără înjură „căprarii“,
acestea în fine bat pe bieții robi. Astfel se
ilustrează în Ungaria adîncă înțelepciunea a
vechiului proverb român: „unde dai și
unde creapă“...Cunoaștem acum ambele tabere, care
cinci zile atât de crunt se priviau și atîta
sânge au versat — în metaforă.Îngrozitor este cântecul ce voiu cănta
și nu știu împurmuta-mi-va destulă putere
musa „idei de stat maghiaron“ născută în
trestîșul bălților din pustă și crescută sub
zimborul cer al aromelor din Seghedin, ca
să duc la bun sfîrșit opera ce am început.

Bil—A—Zam.

Consternarea trebuie să fi fost mare între șovinistii compatrioților maghiari când s'au văzut dați de gol, când s'au văzut că lumea poate vedea, că ei prin dualism au ajuns să șadă pe două scaune: pe al patriotismului și pe al conspirărilor în sens kossuthist.

Perplexitatea lor însă a fost de scurtă durată. S'au pus pe scamotagi.

A fost infernal scamotagiul cu care mai în urmă umblară să ascundă lucrarea lor suterană.

Sub cuvânt că intervin pentru patriotismul imaculat și infalibil, au pornit o goană teribilă contra aceluia, de care se temeau că nu vor intra în apele lor nici-o dată. Șireți, ca toți oamenii răi, au tăbărit cu înverșunare asupra aceluia, despre care presupuneau că cu trup cu suflet aderă la Monarch și așteaptă dela el salvarea monarhiei de speculanți politici.

Patriotismul acesta fariseesc îl scoteau bărbății politici ai compatrioților maghiari tocmai atunci mai tare la iveală, când dinși se daseră pe față că trimiși d'alde Rimler sobolesc pe sub pământ monarhia, ca cu atât mai ușor să o poată prepara la timp pradă inimicului.

Mai poate fi deci vre-o îndoeală, că ținta oamenilor politici ai Maghiarilor, care a fost?

Ei și-au făcut socoteala, că pe când oamenii ordinei și ai dreptului vor fi imposibili cu desăvârșire, monarhia șovinistilor maghiari se le cadă poamă coaptă în poală. Sau dacă aceasta ar fi cu neputință, să rămână ei independenți cu un regat croit și cusut după talia lor, fie și sub protecțiune rusească.

La Viena sigur că manevrele acestea n'au putut rămâne necunoscute. Ba sântem ispițiți a crede, că nici la Berlin. Și de aceea poate-că Berlinul a fost acela, care încă va fi contribuit să se pună capăt odată îndelungei răbdări a Monarchului nostru. Monarchul nostru a fost cu compatrioții maghiari indulgent până la extrem.

Însă cu cât a fost mai indulgent, cu atât șovinistilor maghiari mai tare li-s'a umflat creasta. Ei au câștigat în încrederea în sine ca se-și zică în cele din urmă, că Monarchului îi e frică de ei și trebuie să le facă pe voe toate, după-cum ei le doresc.

Deci, departe de a fi recunoscători, pășiau deoparte tot mai pretensivi și făceau de alta semne să se înțeleagă la Viena, că lor puțin le pasă, după-ce ei după închipuirea lor mai au și alte razime.

Ni-se pare însă că de astă-dată socoteala s'a făcut în absența birșăului. Mai că pe sigur am pute zice, că la Viena, ca și la Berlin duplicitatea îngâmfăților epigoni politici, nebuniți de grandomanie nemărginită s'a deochiat.

De aci vine, că de astă-dată Monarchul ca un părinte bun al tuturor cetățenilor austro-ungari, la Boroș-Șebis și la Güns a dat la o parte considerațiunile de mai înainte și a aflat cu cale a trezi pe compatrioții maghiari din beția șovinismului lor.

Ca un părinte bun i-a admoniat.

Atăta a trebuit.

Nededați cu admonieri, ei s'au turburat și s'au obraznicit totodată.

Cum? Ei, „suveranii“ Terii-Ungurești se primească admoniții?

Este interesant, că pe când șovinismul este obraznic, impertinent am pute zice, guvernul unguresc se codește a lua pozițiune. Din contră, guvernul unguresc se poartă astfel, ca-și-când ar da șovinistilor să înțeleagă că admonițiunea pe el deloc nu-l privește. Se ascunde la spatele Monarchului și face semne, ca-și-cum ar vră să zică, că el nu are nici cea mai mică parte la admonițiune.

Ce însemnează aceasta.

Că guvernul pe sub mână joacă cu opozițiunea șovinistă maghiară același joc. Mai departe, că toți oamenii politici ai Maghiarilor șed pe două scaune, pe un scaun patriotic, am pute zice: ultrapatriotic și pe altul al conspirărilor politice în comuniune cu inimici patriei.

Și le vine foarte la socoteală ca așa să procedă.

Odată ca să aibă cuvânt a persecuta pe cetățenii pacinici sub firma patriotismului, de altă parte, ca negenați să poată prepara în detrimentul patriei și în special al concetățenilor nemaghiari împărăția maghiară de care se vede că visează și în ameaza mare.

Compatrioții maghiari seduși de predicțiunea lor se mint pe sine înșiși. Ei poate că cred, că mințindu-se pe sine și mințind și pe alții, cine știe ce lucru mare vor face.

Cu minciuna compatrioții maghiari trebuie să știe că departe nu vor ajunge. Pentru-că proverbul zice, că cu minciuna poți prânzi, poți mânca de ameazi, dar de cinat nici-o dată. Ear' cel-ce șede pe două scaune are să cadă între dînsle.

Aderență condamnaților nostri.

Onorabilă Redacțiune!

Trimitem și noi bravorilor nostri luptători condamnați inimile noastre vii în întinsecul temnițelor păcătoasei justiții fără simț și D-zeu, pentru-ca unite în suferințe să răsbătă cu înlesnire miserabilele tratamente pregătite lor.

Cu inimile noastre Vă trimitem și sincera asigurare, că atunci, când Voi și interesele națiunii cer, piepturile noastre vor forma scut de apărare, brațele noastre putere distrugătoare de lanțuri și viața noastră preț bun nedreptăților ce ni-se fac.

Luptați fără frică, căci cu Voi sântem toți, cu Voi e D-zeu și pe partea Voastră e dreptatea!!!

Hodoș (Caraș-Severin), Sept. 1893.

Simeon Blajovan,
preot gr.-or. rom.

Nicolau Blajovan,
teolog abs.

Onorată Redacțiune!

Întemnițarea bravorilor nostri luptători naționali nutrește sacral foc al iubirii de neam ce bălăie în piepturile milioanei de Români. Ori-ce mijloace născocite de capetele ungurești inferbentate, vor pute numai amărî și a lăți acel sacru foc, nici-decum însă a-l stinge sau cel puțin a-l potoli.

Pe cât de scumpă le este bravorilor nostri luptători națiunea, pe atât de prețioasă se le fie recunoștința și gratitudinea aceea, pe care li-o dă în schimb pentru suferințele ce ei le îndură din cauză că și-au împlinit nobila datorie de adevărați fii ai națiunii române.

Poporul pentru care și în numele căruia se poartă lupta sfântă și dreaptă în contra dușmanului secular, stă gata a urma ori-și-unde pe neînfricării sei luptători.

Înainte deci!!!

Dăncu-mic, 28 Sept. n. 1893.

În numele și la însărcinarea multora:

Manasia Iaru,
preot.

Episcopul Pavel.

Sunt păcate, cu privire la care a ierta pedeapsa, sau a ceda ceva este păcat.

Sf. Grigoriu. Lib. 30 moral.

Baia-mare, 8 Septembrie st. n.

Cu privire la vandalismul din Oradea-mare așteptam cu multă nerăbdare, ca cei mai chemați a face lumină, care din prof-sare se ocupă cu moralul, să-și dea expresiune de indignare asupra faptei necualificabile, însă în toial arangiat cu procesul „Replicei“, care înadins s'a adus pe tapet în mod spontan ca să fie luată atențiunea dela scena criminală din Oradea-mare și să se dea o altă direcțiune privirilor îndreptate către acest cuib al fărădelegilor, ca așa vâlm uitării să acopere crima.

Vâlm trebuie ridicat, ca așa crima în toată golăteala ei să fie văzută, și eată pentru-ce:

1. Prin vandalismul din Oradea-mare s'a vătămât însuși D-zeu, căci s'a profanat biserică, sanctuarul ridicat pentru adorarea lui Dumnezeu.

2. S'au profanat 2 institute culturale pe care le-au întemeiat pentru poporul român membrii de pie memorie ai Casei Domnitoare habsburgice.

3. S'a făcut atentat la viața și averea unui prelat român, care totodată este secretar intim al Regelui apostolic.

În fața acestor crime comise de vandali din Oradea-mare, are datorință însuși guvernul a lua cele mai aspre mijloace, aceasta o pretinde siguritatea statului, și imunitatea civilor pacinici, care contribuie cu sânge și avere la susținerea statului. Căci codicele penal ungar, care contra noastră se aplică cu toată ușurința în §§-ii 420 și 418 zice: „Se pedepsește cu 3 ani închisoare și dela 50—1000 fl. acela, care fără drept demolă edificiu sau alt obiect menit pentru cultul religios“. Dacă procurorii de stat știu încă ceti și cugeta, ei care se susțin și din sudoarea contribuită de poporul român, și sânt chemați a veghea respectarea legii, și în fața acestui vandalism stau cu mâinile încrucișate, este mai presus de toată îndoeala că dinși sânt complici cu criminalii, care au atentat la sionul lui Dumnezeu, la viața civilor din stat și averea privată.

Dacă reprezentanții siguranței publice a statului s'au pus în pasivitate, și prin tăcere se vedă a consimți cu crima, datorința impune celor chemați a pretinde cu toată puterea respectarea și aplicarea legii. Pentru-ce „Volenti non fit injuria“.

Purtarea prelatului român, care a purces în această afacere în mod neexplicabil când a zis: „că știu ierta Orădanilor“ și mai târziu a toastat pentru buna concordie, pătruns de patriotism, nu se poate înțelege. Conform

principiilor moralului, dînsul s'a făcut cooperator negativ în această afacere. (Vezi Etica creștină, Dr. I. Rațiu, foaia 378. B. 1.)

Nu se poate ca un individ ce reprezintă biserica, atunci când îi dărmă biserica, școala, casa să tacă și să ierte, ci din contră iertând din principiul creștin, are datorința a pretinde pedepsirea păcătoșilor. Căci astăzi iartă spargerea ferestrelor, mănă i-se dărmă biserica din fundament, căci iertarea în asemenea cazuri mărește audacia. Apostolul legitim al lui Iisus fiind episcopul, trebuie să imiteze pe magistrul seu, care: a scos pe toți cei-ce vindeau și cumpărau în biserică și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor-ce vindeau, zicând: „Casamea se cheamă casă de rugăciuni, ear' voi ați făcut-o peșteră de tâlhari“. Math. 21. 13. Așa Christos a sbucit afară din biserică numai că vindeau în dînsa cu ștreang, ear' episcopul le iartă pentru-că o dehonestează demolând ferestrele? Tot Iisus a demandat apostolilor sei, ca în cetate în care vor intra și nu vor fi primiți „să scuture și pulberea de pe picioare și să se întorească din acea cetate“. Conform acestui precept, trebuie ca episcopul să-și facă datorința lăsându-și chiar și di-cesa, să ceară satisfacție, să spună unde trebuie, acolo sus la Viena, și acolo jos la Roma, că nu mai poate guverna biserica din cetatea vandaliilor, să fi scuturat pulberea pe făcătorii de rele, ear' nu se ceară închisii asupra sa, la calumnia unui nebul. Romano-catolicii strigă și astăzi după procuror din cauza sâlbăteciilor din Oradea-mare (vezi „Magyar Állam“ nr. 202 din 3 Septembrie st. n.), ear' celui-ce i-s'a făcut fărădelegea tace, adică după moral cooperează cu vandali.

Dacă din cauza atacului personal episcopul știe ierta, mai pricepem și noi credincioșii gr.-cat., dar' pentru insulta și crima adusă față cu biserica, cu institutele de creștere și demnitatea episcopescă, n'are drept nici episcopul a răsti cuvânt de iertare, aici cel-ce a păcătuit trebuie să fie pedepsit.

Dacă pe frontul celor două seminare române se află gravate cu litere de aur numele Leopold și Iosif, care din iubire către poporul român și din deosebită distingere a credinței Românilui către Casa Domnitoare și glorioul Tron al Habsburgilor, ca merit neperitor și ca un monument prețios ni-s'a dat, cum se poate ca aceste monumente ale gloriei străbune să fie insultate și profanate, fără-ca cei competenți să alarmeze Europa, cerând satisfacție! Astăzi când cultul lui Kossuth Lajos este la culme, se lovesc monumentele Casei Domnitoare, oare nu este aci cea mai crudă demonstrație chiar la adresa Regelui apostolic, când o reliquie prețioasă a strămoșilor lui se profanează cu atâta cruditate, fără-ca să pretindă satisfacție administratorii acestor monumente? Al cui este păcatul, al celui-ce face, ori al celui-ce tace?

Așa se vede că Dr. Lauran a durmit somnul de iarnă, când haita sălbatecă a lovit literile cele de aur „Iosif II.“ Ei, dle, reu, tare rău i-se cade a locui în acest edificiu, că lași insultată memoria fondatorului, care poartă tot meritul că poți locul în acel etagiu. memoria piă al celui bun, gloriios și iubitor Monarch ar merita mai mult devotament când i-se insultă opera mărească, ar merita a cere satisfacție, ear' nu seuzare înaintea primarului, cu un circular, care s'a dat pe baza constituției bisericești. D-Ta cu soții cauți după țințari, când i-se aprinde casa și i-se dărmă biserica din dînsa, în loc de lucrare serioasă deamă de pozițiunea frumoasă, jucați pe o scenă comică.

Atunci când românimea întreagă se simte insultată, prin profanarea bisericii, institutelor culturale și insulta D-Voastră, care sînteți puși ca sentinele de a guvernă o diecesă, întemeiată prin Intimatul Regelui apostolic și a Scaunului Romei, care chemat este dela Dumnezeu a guverna biserica, cum se poate că stați ca amorțiți?

Când indiferentismul și nepăsarea D-Voastră este analogă cu păcatul de moarte, poporul român de pe rotogolul pământului insultat fiind, cu litere negre va grava barbarismul demonștrărilor și cooperearea D-Voastră pe paginile istoriei bisericești.

Să fiți siguri, că nu vom înceta a pretinde sus și tare satisfacție dela justiția acestei patrii, dacă mai există simț de drept și dreptate. Ear' dacă nu ni-s'a da satisfacție, vom avé cu o dovadă mai multe, că noi Românii în statul ungar sîntem excluși din cadrul constituțional și că împărăția fărădelegilor domnește, care sigur numai capăt bun nu poate avé pentru cei vinovați.

Argus.

Congresul studenților români la Buzău.

(Raport special al „Tribunei“.)

(Urmare.)

Ședința III.

La oarele 3 jum. se deschide ședința a treia sub presidenția dlui I. Micu.

Se citește sumarul ședinței precedente. Asupra sumarului ia cuvântul dl Dimitriu, care cere lămuriri asupra petițiunii domnului Vortman.

DI G. Radian pune cestiunea de drept că fiul urmează condițiunea tatălui până la majorat, condițiune în care se află domnul Vortman și prin urmare cere a fi înscris.

DI Mayer răspunde acuzărilor domnului Radian pentru-ce nu l-a înscris, cestiunea fiind de drept, d-sa i-a explicat-o în sensul că nu este Român.

DI Paulian cere închiderea discuției.

Se pune la vot și se primește, se votează sumarul modificat.

DI președinte dă cetire mai multor telegrame de felicitare trimise de primarii orașelor Focșani, Craiova, Bêrlad și Galați.

DI E. Kompanșchi donează 25 exemplare din „Dacia nu pere“, compoziția sa. După oarele 4 a intrat în sală dl C. C. Dobrescu, membru fondator al congresului. D-sa venit spre a lua parte la ședințele naționale ce aveau să fie a doua zi, a salutată în mijlocul aplauselor congresul al XIV.

Se dă cuvântul dlui D. D. Nicolescu, student în medicină, care își desvoaltă conferența sa despre holără.

D-sa este felicitat de numerosul public, care-l ascultase cu mult interes.

DI președinte consultă adunarea dacă trebuie să mai continue ședința.

DI Mayer cere să se prelungească discuțiunea până-ce comisiunea de verificare își va depune raportul.

Se iese o discuțiune aprinsă asupra acestei cestiuni. Ședința se suspendă pentru 10 minute.

Raportul comisiunii de verificare nefiind gata, se amână pe a doua zi dimineața acest raport și propunerile ce mai sînt, după care se va discuta diferite propuneri relativ la cestiunea mișcării naționale.

Seara a avut loc balul dat de primărie în onoarea studenților. Au luat parte la dînsul cele mai bune familii din oraș. Petrecerea animată a durat până cătră șese oare dimineața.

Ziua a patra.

A patra ședință a congresului se deschide la oarele 9 dimineața.

Se cetesc telegramele de felicitare sosite.

Se citește raportul comisiunii de verificare a conturilor asociațiunii generale, secțiile Iași și București, și se primește cu modificări.

Se alege comitetul congresului viitor.

Se trage la sorți orașul în care va avé loc viitorul congres și ese Constanța.

DI președinte mulțumește congresului pentru atențiunea ce a pus în lucrările lui și apoi îl declară închis la oarele 12.

Excursiunea la dl Cârlova.

Studenții sînt invitați de dl Cârlova, proprietar din localitate. Din cauza lucrărilor congresului iau parte la această excursiune 50 studenți, care și sosesc cu trenurile la Dealul-Zorilor la oarele 12, unde îi primește dl Dârlova foarte prietenește. Copilul de 11 ani al dlui Cârlova recită studenților o poezie făcută de dînsul.

În cuvinte dragălașe și pline de foc bineventează micul poet studenții, în care, spune dînsul, vede ori-ce Român aspirațiile sînte ale unui falnic viitor.

„Voi sînteți toiașul care veți avé să sprîginiți.

Toate acele sentimente, ce știu să le sădească Printre noi strămoșii nostri și părinții îmbetrăniți.

De a fi uniți cu toții într-o FEARĂ-Românească.

În fine spune, că dela tinerime se așteaptă ca să realizeze mărețele și sublimele aspirațiuni ale întreg neamului românesc.

DI Dimitriu și dl Cristea (Transilvănean) mulțumesc pentru călduroasa primire.

După aceasta li-se servește studenților un copios dejun.

După masă studenții au vizitat fabricile și diferite instalații de pe proprietatea dlui Cârlova, și după un călduros rămas bun porniră la Buzău, unde la oarele 2 se începe discuțiunea solemnă asupra mișcării naționale.

Ședința din urmă.

Mișcarea națională.

Ședința se deschide la oarele 2 p. m. DI Ștefănescu-Goangă propune să se aleagă președinte al acestui congres unul din tinerii transilvăneni, care ni-au onorat cu prezența acest congres. Se aclamă dl Vaida, student transilvănean, dl Vaida însă refuză.

DI Paulian, fiind ales președinte, după recomandățiunea dlui I. Micu, citește următoarea telegramă:

„În numele societății tinerimea română salutăm al XIV-lea congres. Fie ca din munca și lucrările voastre să răsăr arborele, din ale cărui fructe să se îndulcească suferințele Românilor și la umbra căreia să se întindă hora mare a unității naționale.“

N. Demetrescu,
președinte.

DI C. Dimitriu citește raportul comisiunii de șese, aleasă în Maiu, care a fost însărcinată cu conducerea mișcării naționale. D-sa face istoricul mișcării din anul acesta, din Maiu până astăzi și insistă asupra unei organizații mai bune și mai unitare a studenților, să se viziteze localitățile de dincolo și să se aleagă un comitet permanent al studenților, care să fie în legătură cu toate comitetele din țeară și străinătate. D-sa cere ca mișcarea să fie condusă mai departe, cere ca guvernul, ori-care ar fi el, să intervină și să înțeleagă pe potriviții nostri, că ori-ce alianță este imposibilă, când frații nostri suferă.

Să luăm de pildă felul cum se cresc și se educă generațiile române de peste Carpați: să împrumutăm disciplina maselor și să ne ducem să-i vedem cât mai mult și cât mai des. Să aducem în țeară spiritul egalitar, care dă farmecul societății lor; să facem să pătrundă în popor dragostea pentru ei și în serile când luna se revarsă ca o beteală albă peste virful armelor, să stăm să ascultăm doinele voinicilor ardeleni cântând:

Foaie verde de podbeal
Rămâi sănătos Ardeal.

Ei pleacă să se lupte pentru străini, pentru împărat și pentru Unguri, care le cere totul și nu le dă nimic, și jalea și revolta noastră va fi neînmurită atunci, dar' și energia noastră se va mări și vom sacrifica cestiunii toată viața și tot sufletul nostru.

Vom pune în serviciul causei totul, ca să facem să crape cât mai iute pe toate cusăturile haina această de paiafă și când toate mijloacele acestea vor fi zadarnice, totuși nu va fi târziu ca să le întrebuițăm și pe cele din urmă, pe cele mai triste.

Aplause generale acoper ultimele frase ale oratorului. Domnul președinte, cu învoirea congresului, felicită pe conferențiar.

Se dă cetire scrisorii unui student basarabean, relativă la cestia națională din Basarabia (apl.), care între altele zice:..

Ear' la însinuățiunile infamului procuror din Cluj, că în România-liberă sînt mai puține școale și că poporul este mai incult decât în Ardeal, să răspundem organizându-ne pentru lărgirea vieții naționale conștiințe la păturile de jos ale poporului nostru, pentru răspândirea culturii naționale în adîncimile neamului românesc.

Jos întinerecul și asuprirea! să fie strigătul nostru — sus lumina și libertatea! Să trăiască poporul român! Și poporul va răspunde căndva: Să trăiască studențiunea română!“

DI St. Dragomir dă seamă de activitatea comitetului de șese din Iași.

DI Mihail Pop, student transilvănean, descrie starea Românilor subjugăți.

Începe cu societatea maghiară, care este pătrunsă de cel mai extrem șovinism.

Oamenii care se recrutează pentru posturi de amployați în această societate, sînt inimicii cei mai înverșunați a tot ce nu este maghiar.

Și eată jurisdicțiunii unor atari inimici sînt Românii din Transilvania și Ungaria expuși.

Dovadă cum manipulează aceste creaturi ale ideii de stat maghiar legile care biețele de ele mai există încă pe hârtie, sînt cele mai recente procese, care li-s'au intentat vrednicilor luptători Aurel C. Popovici și Nicolau Roman (urale și „Să trăiască“ neșfârșite) pentru răspândirea „Replicei“.

Ori nu este sentența adusă în preținsul proces al „Replicei“ nedreptatea cea mai strigătoare la cer.

Nu este nedreaptă condamnarea redactorilor celei mai distinse foi ardelenesti, a „Tribunei“, a domnilor Albini, Russu, Dordea și Baltes? („Să trăiască“ și urale frenetice.)

Dar' de s'ar îndestulă încă Ungurii cu atăta, continuă vorbitorul, ca să ne condamnă cei mai vrednici și neînfricări luptători, încă am pute să zicem că nu stăm chiar rău, dar' ei nu se mulțumesc cu atăta.

Azi nu e vorba despre aceea, ca să ne nimicească materialcește ori să ne răpească viața fizică, nu, domnilor, azi merg mai departe, voesc să ne omoare moralcește, căci limba, domnilor, limba vor să ni-o răpească. Și de ce oare?

De aceea, domnilor, căci bine știu ei, că răpindu-i unui popor limba, îi răpești viața și omori cu desăvârșire.

Spre a-și ajunge acest scop nedemn de veacul nostru luminat, sublim însă în ochii aceluia, care prin el cred a-și pute prelungi slaba lor viață națională, Ungurii ne silesc să edificăm și susținem „Kisdedov-urile“, aceste fabrici de maghiarizare, prin care voesc să extirpeze din inimile copiilor fragezi și inocenți simțământul național.

Dar' și mai departe merge tirania maghiară. Ei cu de-asila ne răpesc gimnasiile, susținute din bani câștigați prin sudoarea țeranului român. Eată cel din Beiuș e deja maghiarizat, cel din Năsăud se susține numai cu greu încă. Azi-măne va împărți soarta celui din Beiuș și apoi vor veni la rând celelalte două gimnasilor românești, până azi încă

„Institut tipografic societate pe acții în lichidare“.

Domnii acționari ai „Institutului tipografic, societate pe acții în lichidare“ sunt invitați la

Adunarea generalăcare va avea loc **Marți în 12/24 Octombrie a. e.** la 5 oare după prânz în localul redacției „Tribunei“ (Strada Măcelarilor nr. 21).

Obiectele de pertractare:

1. Raportul comitetului de lichidare despre executarea concluderii de lichidare.
 2. Bilanțul și darea absolutului pe baza raportului comitetului de supraveghere.
 3. Fixarea cotei, care vine a se împărți la acționari din capitalul social.
- Domnii acționari, care conform §-lui 13 din statute sunt îndreptățiți a exercita votul, sunt rugați a-și depune acțiunile lor până la 12 Octombrie a. e. la membrul comitetului de lichidare dl Dr. P. Cioran în Sibiu.

Sibiu, în 14 Septembrie 1893.

[2143] 2-3

Comitetul de lichidare.

DIN PUBLIC!

Intorcându-mă din călătoria-mi de afaceri, aduc la cunoștința onor. mei clienți, că pentru

sezonul de toamnă și de iarnă

ce începe am prevăzut prăvălia mea

cu stofe de modă, cu haine gata pentru bărbați și băieți, pălării și ghețe,

din fabricele cele mai renumite din țeară și străinătate, având un asortiment foarte ales. Ori-cine n'are decât să facă o încercare și se va încredința, că sunt în plăcuta poziție a îndeplini toate trebuințele onoraților mei clienți atât în ceea-ce privește prețurile, cât și alegerea de ori-ce calitate a obiectelor.

Având la îndemână un croitor (Zuschneider) absolvent la academia de croitorie care conduce atelierul aflat în casa mea proprie, sunt în stare a face gata în 24 oare ori-ce comandă după măsura luată într-un mod cât se poate de solid și de exact.

Asigurând pe onor. clienți ai mei de un serviciu fără concurență, mă recomand

Cu cea mai mare stimă

ISAK ASCHER,

deposit de haine gata pentru bărbați; pălării și ghețe,

cel mai mare atelier de croitorie,

strada Cisnădiei nr. 6, în casa cea nouă a comunei de corp.

Servesc pe onor. mei clienți și cu plată pe rate în condițiunile cele mai priincioase.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL „CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

În mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin poștă fl. 1.70.

PORTRETUL DOMNULUI Dr. IOAN RAȚIU.

Cu 50 cr.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic:

AL X-lea PROCES
AL ZIARULUI
„TRIBUNA“
și
O PREFĂȚĂ RETROSPECTIVĂ.

Desbaterile urmate înaintea curții cu jurați în ziua de 17 Martie n. și anume: Discursul de acuzare și replica procurorului Dr. Aurel Lazar. Răspunsul și replica de apărare a dlui I. Rusu Șiraniul, — precum și articolul închinat și cererea de punere sub acuzare a ziarului „Tribuna“.

Prețul 25 cr. sau 60 bani.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Un scriitor

cu purtare bună și cu ceva praxă în afacerile notariale numai decât se primește la subsemnatul cu leafă de 10 fl. pe lună și provăderea toată afară de vestimente de pat și spălat.

Eugen Bianu,

not. cerc.

Făget, 1 Octombrie 1893.

u. p. Mikészásza.

A apărut:

Clara Milici**Novelă**

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

Împrumut curat. — N'are consorțiu.

Întreg profitul în favorul asiguraților.

Cel mai mare și mai bogat institut de bani din lume.

Capitalul de asigurare:

907

milioane

franci.

THE MUTUAL
SOCIETATE DE ASIGURARI PE VIEȚĂ ÎN NEW-YORK,
FUNDATĂ ÎN ANUL 1843.

Asigură pe viață pe lungă cele mai diferite și mai favorabile modalități.

Cu prospecte și cu informațiuni mai îndetalierte servește

Erdélyrészi aligazgatóság

Kolozsvártt

sau agenția din loc

SIEBENBÜRGER VEREINSBANK

SIBIU.

[963] 22—50

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1893.

Budapesta — Predeal									
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	7.20	6.20	9.06
8.25	2.10	2.50	9.15	↓ Budapesta . . .	6.45	8.30	6.35	2.05	10.05
11.28	4.07	6.14	8.57	↓ Szolnok . . .	2.34	5.23	3.49	11.46	4.47
1.35	5.46	11.33	12.50	↓ P-Ladány . . .	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24
3.58	7.08	8.42	1.50	↓ Oradea-mare . . .	2.25	11.04	8.43	11.56	5.09
4.—	7.15	12.05	2.24	↓ Mező-Telegh . . .	2.18	10.44	8.38	11.41	5.16
4.30	7.48	1.02	3.08	↓ Bratec . . .	1.52	10.07	8.13	11.07	7.09
5.22	8.18	2.14	3.46	↓ Ciucia . . .	1.26	9.30	7.47	10.32	5.20
5.45	2.50	4.07	3.24	↓ Huedin . . .	9.10	8.10	7.08	9.41	7.17
6.34	9.07	3.54	4.53	↓ Ghirbău . . .	12.47	7.53	6.39	9.02	6.49
7.18	9.37	4.58	5.32	↓ Cluj . . .	6.13	6.24	5.42	8.02	7.32
8.05	10.37	6.59	6.55	↓ Cluj . . .	11.01	6.14	5.25	7.30	8.40
8.49	11.10	8.40	6.11	↓ Cluj . . .	10.45	5.45	4.48	6.47	11.29
9.06	11.32	9.08	6.27	↓ Apahida . . .	5.10	4.23	6.39	6.39	11.55
10.08	12.50	10.40	7.27	↓ Ghirbău . . .	9.23	3.33	3.—	5.20	12.—
10.37	1.25	11.25	7.50	↓ Cucurda . . .	8.53	3.06	2.20	4.47	12.09
10.59	1.43	11.54	8.17	↓ Uioara . . .	2.48	2.—	4.29	4.29	10.55
11.07	1.52	12.04	8.17	↓ Vinul-de-sus . . .	2.40	1.51	4.23	4.23	
11.31	2.18	12.34	8.17	↓ Aind . . .	8.23	2.11	1.23	4.02	
11.48	2.40	1.—	8.33	↓ Teiuș . . .	8.06	1.45	12.54	3.42	
12.25	2.40	1.40	8.38	↓ Teiuș . . .	7.59	1.10	2.49	2.49	
12.50	2.17	1.40	8.38	↓ Crăciunel . . .	7.30	12.29	2.13	2.13	
1.04	2.35	2.35	9.09	↓ Blaj . . .	11.48	1.89	1.89	1.89	
1.35	3.14	3.14	9.34	↓ Micăsasa . . .	6.56	11.29	1.18	1.18	
1.50	3.34	3.34	9.42	↓ Copșa-mică . . .	6.54	11.14	1.08	1.08	
2.13	3.49	3.49	9.44	↓ Mediaș . . .	6.41	10.55	12.47	12.47	
2.32	4.11	4.11	9.59	↓ Elisabetopol . . .	6.20	10.21	12.16	12.16	
3.04	4.48	4.48	10.22	↓ Sighișoara . . .	5.53	9.42	11.39	11.39	
3.39	5.27	5.27	10.51	↓ Hașfalău . . .	4.27	7.45	10.02	10.02	
4.01	6.10	6.10	11.12	↓ Homorod . . .	3.53	7.01	9.22	9.22	
5.26	7.52	7.52	12.26	↓ Agostonfalva . . .	3.37	6.35	8.52	8.52	
6.08	8.30	8.30	12.58	↓ Apatia . . .	3.16	5.58	8.23	8.23	
6.40	9.03	9.03	1.15	↓ Felicioara . . .	2.45	5.10	7.43	7.43	
7.16	9.38	9.38	1.34	↓ Brașov . . .	2.18	4.57	6.59	6.59	
8.—	11.—	10.25	2.09	↓ Timiș . . .	9.41	1.42	5.16	5.16	
11.—	5.15	6.18	2.19	↓ Predeal . . .	9.12	1.12	6.80	6.80	
12.26	5.57	7.10	3.01	↓ Bacău . . .	9.40	7.45	8.50	8.50	
1.11	6.29	7.40	3.31	↓ Băneasa . . .	4.12				
8.45	12.20	10.50	9.15	↓ Băneasa . . .	4.12				

Budapesta — Arad — Teiuș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	6.20	7.25	3.—	10.11	11.35	11.35
2.50	8.10	1.55	↓ Budapesta . . .	7.25	1.20	6.30	11.25	8.20	9.45
6.14	11.04	3.53	↓ Szolnok . . .	4.20	11.22	3.—	9.05	5.18	4.35
8.45	3.50	6.57	↓ Arad . . .	11.25	8.20	9.45	5.18	4.35	
6.35	4.30	2.25	↓ Glogovaț . . .	11.—	8.55	7.—	8.55	6.47	
6.46	4.42	2.43	↓ Győr . . .	10.48	8.44	6.47	8.44	6.47	
7.08	5.03	3.20	↓ Paliș . . .	10.12	8.08	6.15	8.08	6.15	
7.19	5.14	3.40	↓ Radna-Lipova . . .	9.58	7.56	5.37	7.56	5.37	
7.37	5.32	4.—	↓ Conop . . .	9.24	7.24	7.07	7.07	6.26	
8.—	5.56		↓ Bérzava . . .	9.08	6.08	6.08	6.08	6.08	
8.15	6.12		↓ Soborava . . .	8.16	6.16	6.16	6.16	6.16	
8.56	7.01		↓ Zam . . .	7.39	5.49	5.49	5.49	5.49	
9.24	7.29		↓ Gurasada . . .	7.09	5.19	5.19	5.19	5.19	
9.50	7.55		↓ Ilia . . .	6.58	5.08	5.08	5.08	5.08	
10.06	8.11		↓ Brăncic . . .	6.33	4.42	4.42	4.42	4.42	
10.24	8.29		↓ Deva . . .	6.08	4.16	4.16	4.16	4.16	
10.50	8.55		↓ Simeria (Piski) . . .	5.52	3.59	3.59	3.59	3.59	
11.04	9.09		↓ Orăștie . . .	4.42	3.18	3.18	3.18	3.18	
11.18	10.25		↓ Jibot . . .	4.20	2.56	2.56	2.56	2.56	
11.43	10.44		↓ Vinul-de-jos . . .	3.58	2.32	2.32	2.32	2.32	
12.04	11.08		↓ Alba-Iulia . . .	3.40	2.14	2.14	2.14	2.14	
12.14	11.22		↓ Teiuș . . .	3.04	1.35	8.55	8.55	8.55	

Cupșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș.									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
2.24	11.34	7.10	pl. Cupșa-mică	sos.	9.34	6.20	12.05		
3.58	1.03	8.59	Ocna . . .	pl.	8.09	5.29	10.48		
4.16	1.26	9.23	Sibiu . . .	pl.	7.44	4.49	10.17		
4.36	1.40		Avrig . . .	sos.		7.28	8.30		
6.16	3.31		Făgăraș . . .	pl.		6.02	6.51		
8.38	6.08					3.31	4.05		

Cucurda — Oșorhei — Regh. — s. s.									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
2.35	8.15	3.11	pl. Cucurda . . .	sos.	7.40	8.25	1.18		
3.21	8.56	3.52	Ludoș . . .		7.—	7.41	12.32		
5.07	10.27	5.23	Oșorhei . . .	pl.	5.30	5.54	10.35		
5.50	10.42	5.36	Reghin . . .	sos.	5.18	9.85	5.05		
7.25	12.15	7.15	Reghin-s. s. s.	pl.	3.50	8.—	3.22		

Ghiriș — Turda									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
7.38	11.—	4.—	10.17	Ghiriș . . .	↑	5.10	10.30	3.30	9.12
7.58	11.20	4.20	10.37	Turda . . .	↑	4.50	10.10	3.10	8.52

Sighișoara — Odorhei									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
	4.20	11.08	Sighișoara . . .	↑	10.32	5.32			
	7.07	1.50	Odorhei . . .	↑	7.57	3.02			

Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
6.—	11.28	4.10	pl. Simeria . . .	sos.	10.32	3.24	9.25		
7.21	12.48	5.39	Hateg . . .		9.02	2.08			
9.45	3.40	8.48	Petroșeni . . .	pl.	5.56	10.25			
			Vulcan . . .	sos.		9.58			
			Lupeni . . .	pl.		8.30			

Simeria (Piski) — Hunedoara									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
6.15	11.35	4.20	9.50	Simeria . . .	↑	5.30	10.25		
6.38	11.54	4.43	10.05	Cerna . . .	↑	5.14	10.05		
7.18	12.20	5.18	10.32	Hunedoara . . .	↑	4.50	9.38		

Brașov — Zernesol									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
8.35	2.58	9.10	Brașov . . .	↑	6.29	1.4			
10.28	4.39	10.30	Zernesol . . .	↑	5.—	12.3			

Brașov — Chezdî — Oșorhei									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
5.46	8.50	3.10	pl. Brașov . . .	sos.	8.18	1.49			
6.19	9.31	3.53	Prejmer . . .		7.48	1.11			
7.11	10.32	5.03	Sepsi-S-Georgiu . . .	↑	7.02	12.10			
8.31	12.08	5.40	Covasna . . .	↑	5.46	10.34			
9.08	12.54	7.26	Chezdî-Oșorh. . .	pl.	5.—	9.38			

Arad — Timișoara									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
6.25	11.30	5.58	Arad . . .	↑	9.45	3.46			
7.32	12.47	6.46	Vinga . . .	↑	9.02	2.41			
8.42	2.04	7.39	Timișoara . . .	↑	8.—	1.11			

Nota: Cărcile însemnate în stângă stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta sunt a se ceti de jos în sus. Numeri înscrisi cu linii înseamnă cărcile de noapte.